

гр.Перник, 07 Юли 2014 год.

Административен съд – Перник, в закрито заседание на седми юли две хиляди и четиринадесета година в състав:

Съдия: Стефан Станчев

като разгледа докладваното от съдията административно дело № 501/14 г. по описа на Административен съд – Перник и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на С.Т.Я.,*** срещу мълчалив отказ на Директора на Д “МП” община Перник, по направено в жалба срещу акт за установяване на публично общинско вземане № 349/11.VI.2014 г. на орган по приходите при община Перник особено искане за спиране изпълнението на АУЗД. В жалбата срещу мълчаливия отказ се релевират оплаквания за това, че до произнасяне на административния орган по жалбата срещу АУЗД не следва да се предприемат действия по изпълнението, тъй като жалбоподателя и съпруга ѝ са в тежки материално състояние, а от произнасянето по жалбата ѝ срещу административния акт ще се установи безспорен размер на задължението. Жалбата е подадена до съда и с разпореждане от 4.VII.2014 г. е изискана административната преписка по повод на подадената жалба срещу мълчаливия отказ на органа да се спре изпълнението. С писмо изх. № 14/МСИ – 892.1 от 4.VII.2014, административния орган е изпратил административната преписка на Административен съд Перник.

Съдът, след като взе предвид изложеното в жалбата и след като прецени приложените доказателства към административната преписка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата срещу мълчаливия отказ да се произнесе по спиране изпълнението по АУЗД № 349/2014 г. е недопустима.

Съгласно чл. 4, ал.1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Съгласно чл. 4, ал.5 от ЗМДТ, кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал.2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на НАП.

Редът за издаване на административни актове, с които се определят задължения въз основа на декларация е уреден в глава 14 ДОПК, чл. 107 ДОПК. С оглед приложимия закон – ДОПК, както и особенният режим на местните такси по Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, искането за спиране на предварителното изпълнение е недопустимо.

Особеното правило на чл. 157, ал. 1 от ДОПК, въведено като изключение от общия принцип по чл. 166, ал. 1 от АПК, визира изключително ревизионните актове, с оглед което *не може да се приеме*, че действието му се простира и по отношение на *актовете за установяване на задължения* по ЗМДТ, когато са издадени по чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

Препращането с разпоредбата на чл. 4, ал. 1 вр. чл. 9б от ЗМДТ е относно реда за установяване, обезпечаване и събиране на местните данъци и такси и обжалването на свързаните с тях актове. Т.е. издаването и обжалването на актовете за установяване на местните данъци и такси по ЗМДТ са подчинени на режима по ДОПК – чрез акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК или чрез ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК. В първия случай – на установяване на задължението въз основа на подадена декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, правилото на чл. 157, ал. 1 от ДОПК не намира приложение. От една страна - поради изричното съдържанието на правната норма, визираща ревизионните актове и от друга – поради разпоредбата на чл. 107, ал. 1

от ДОПК, съгласно която в случаите, когато органът установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон – ЗМДТ, арг. по чл. 69. Затова и следва да се приеме, че оспорването на издадения по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци по декларация спира изпълнението му – по общото правило на чл. 166, ал. 1 от АПК, с оглед което и искането е лишено от предмет и правен интерес. От това следва, че и административния орган не е приел да спира изпълнението на акта, дори и при такова немотивирано искане.

На следващо място, съдът, след като се запозна с изисканата административна преписка, установи, че от страна на административния орган не са извършени никакви фактически действия по привеждане в изпълнение на оспорвания по административен ред АУЗД. Липсва предмет на искането, тъй като изпълнението не е иницирано от административния орган дори с покана за доброволно изпълнение. След като няма действия по изпълнението, няма как съдът или компетентен административен орган да постанови акт, с който да спре нещо, което не е започнало.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на С.Т.Я.,*** отмяна на мълчалив отказ за спиране на изпълнителните действия по събиране на суми по акт за установяване на задължение по декларация № 349/11.VI.2014 на орган по приходите.

Определението може да се обжалва пред Върховен административен съд на РБългария в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/